

[Haunstrup Clemmensen.]

sociale reform, der ventes på, må efter vor opfattelse netop skabe ét trykkesystem, enkelt, overskueligt og effektivt og således, at det ikke er årsagen til trangen, der er afgørende, men selve familiens trangssituation, og således at den hidtidige indkomst kommer ind i billedet dér. Vi venter også her i høj grad på reformen.

Må jeg også have lov at nævne, at spørgsmålet om en aktiv arbejdsmarkedspolitik jo er kommet væsentligt videre i kraft af den nye arbejdsformidlingslovs ikrafttræden pr. 1. april i år. Det er et stort fremskridt, idet alle, der bliver ledige, nu virkelig effektivt kan bistås, ikke kun de, der er medlemmer af bestemte organisationer. Vi har fortsat stor forventning til, at yderligere omskolingsaktivitet vil blive iværksat. Vi mener, at de nye arbejdsmarkedsnævner har en meget stor opgave; vi ser gerne, at de får endnu større opgaver og beføjelser.

Men må jeg derudover sige, at en af de veje, ad hvilke man måske allerdygtigst kan sikre sig, at en større produktion bliver mulig, er ved at gennemføre en øget forskningsaktivitet. Det vil også være en lønmodtagervenlig politik, netop fordi det sikrer en forøget levestandard. Forskning og produktudvikling er her helt afgørende for, at vi kan opretholde dansk konkurrenceevne ikke blot inden for industrien, men også inden for en række andre erhverv. Det drejer sig ikke kun om selve uddannelsen og den dermed forbundne forskning, det drejer sig også om forskningen ude i de enkelte erhvervsvirksomheder og om udnyttelsen — det lægger jeg meget stor vægt på — af de allerede foreliggende forskningsresultater.

De krav, erhvervslivet og forskningen her har, er glædeligvis blevet livligt debatteret i den senere tid, og der er netop fremkommet en, synes vi, overordentlig inspirerende betænkning om disse emner. Vi vil meget gerne medvirke til i den kommende folketingsssamling at arbejde videre med disse problemer og gøre en række af de konkrete forslag, der er stillet i den pågældende betænkning, også til vore forslag.

Jeg lægger vægt på at understrege, at der netop på dette område har været et bredt samarbejde i folketinget bl. a. i det folketingsudvalg, der på socialdemokratiets foranledning blev nedsat vedrørende erhvervs-

forskning; jeg er overbevist om, at det er et meget vigtigt emne, som vi skal arbejde målbevidst videre med.

Når der tales om produktionsforøgelse og produktivitet, undgår man heller ikke at erkende og respektere, at det ikke kun er byerhvervene, der har præsteret overordentlig værdifulde ting på dette område. Det erhverv i landet, der måske har rationaliseret mest, er vel netop landbruget, og trods disse udmærkede rationaliseringsresultater er erhvervet alligevel på grund af de urimeligt hårde udenlandske konkurrencevilkår i vanskeligheder. Vi ønsker fortsat, at det danske samfund skal vise solidaritet på dette område — det er både en menneskelig og en økonomisk og en valutarisk nødvendig og naturlig ting.

Men vi må også understrege, at det er nødvendigt, at denne bistand sker efter langsigtede perspektiver. Derfor hilser vi med glæde det initiativ, der er taget til nedsættelse af det såkaldte Krogstrupudvalg, der jo netop skal stille konkrete forslag om konstruktive lovgivningsinitiativer vedrørende landbrugssektoren. Vi er parat til og meget positivt indstillet over for at være med til at løse disse opgaver.

Der er også andre reformer, der i høj grad er behov for; der er bl. a. hele spørgsmålet om den offentlige administration. Nu er fundamentet skabt gennem kommunalreform, byrdefordelingsreform og tjenestemandreform, nu skal der bygges videre herpå, således at effektiviteten i den offentlige forvaltning stiger. Vi rejser ønsket om en virkelig effektivitetsoffensiv over for hele den offentlige forvaltning. Statens administrationsråd og private rationaliseringsfirmaer må her kunne udnyttes i langt større udstrækning, og mit partis ordfører på dette område, hr. Langkilde, har da også allerede gjort adskillige interessante synspunkter gældende vedrørende disse ting. Det er også et spørgsmål om at få lagt afgørelserne ud i kommunerne, så at ikke enhver selv mindre sag skal trave den lange vej ude fra landet ind til København og tilbage igen. Det er tillige et spørgsmål om at sikre, at de opgaver, det offentlige påtager sig, står i et rimeligt forhold til andre opgaver. Jeg må som eksempel nævne, at der må være vigtigere opgaver for landets politi og domstole at sørge for — f. eks. sikkerheden på veje